

Hymn UE, Oda do rado

O Radości, iskro bogów, kwiecie elizejskich pątl
i wiata, na twym wiata, tym progę staje nasz natchniony
Jasność; twoja wszystko za mi zmięczy, co r
Wszyscy ludzie będm; braćmi tam, gdzie twę; j przem
Kto przyjaciel, ten niech zaraz stanie tutaj pośród nas,
i kto wielki; mi; o; i; znalazł; ten niech z nami
Z nami ten, kto choćby jedn; dusz; rozpłomię
Ale kto mi; o; ci nie zna, niech nie wchodzi tu na drogę.
Patrz, patrz: wielkie słońce i wiatem biegnie sypanie c
jak zwycięzca, jak bohater - biegnij, bracie, tak i ty.
Radość; tryska z piersi ziemi, Radość; pije całość
Dziś; wchodzimy, wstę; pujemy na Radość; ci zoty i
Ona w sercu, w zbożu, w iępie, ona w splocie ludzkich ręk,
z niej najlichszy robak czerpie, z niej najwyszy niebios kręg.
Bracie, mi; o; i; niezmierna mieszka pod namiotem z gwiazd,
całość; ludzkość; w; w ramiona i ucał
Wstać; cie, ludzie, wstać; cie wszę; dzie, ja nowin; nios
na gwiazd; dzistym firmamencie mi; o; i; , mi; o;
Wstać; cie, ludzie, wstać; cie wszę; dzie, ja nowin; nios
na gwiazd; dzistym firmamencie mi; o; i; , mi; o;
Oda do Radości - hymn UE.